

Bruksela, 5 luty 2010

EUROPA „DOMUS PACIS”.
WKŁAD FRANCISZKAŃSKI DO EUROPY WARTOŚCI
Orędzie IX Zgromadzenia UFME (1-6 luty 2010) do braci mniejszych Europy

Najdrożsi Bracia,
„Pan niech obdarzy Was pokojem”.

1. Jako ministrowie prowincjalni Unii Braci Mniejszych Europy spotkaliśmy się w Brukseli, mieście instytucji europejskich. To było radosne doświadczenie spotkania z braćmi, chwały Boga, która rozbrzmiewała w językach naszych narodów, dialogu i słuchania, aby jedni mogli poznać historię drugich, dzielenia z mężczyznami i kobietami naszego czasu „radości i nadziei, marzeń i zmartwień”. Mogliśmy wysłuchać świadectwa naszych braci z Ukrainy i Białorusi, którzy mówili nam o rozwoju naszego Zakonu przy wschodniej granicy Europy. Wsłuchiwaliśmy się w głosy liżące się w społeczności i instytucjach wspólnotowych oraz przyjęliśmy ich apel o utrzymanie charakterystycznych wartości z naszej duchowości, aby (w ten sposób) udzielić ducha wysiłkowi budowania wspólnego domu europejskiego, aby wnieść model braterstwa i solidarności w relacje między narodami, aby humanizować napięcia ekonomii, aby dać impuls otwarcia się na Boga w nurcie procesu (budowy Europy), który się załamie, jeśli będzie się żywił wyłącznie racjami politycznymi i ekonomicznymi.
2. W kontekście europejskim, w którym w różny sposób sekularyzacja spotyka się z wartościami transcendentnymi, my, bracia mniejsi, pragniemy być, jak święty Franciszek z Asyżu, głosicielami Ewangelii, świadkami, że każda duchowość autentyczna może wspomóc ducha i braterstwo na naszym kontynencie, który jest wezwany do ponownego odkrycia wspólnych wartości i racji własnej jedności.
3. Wśród aktualnego kryzysu finansowego i ekonomicznego, który postawił liczne osoby i rodziny w trudnych warunkach utraty pracy, domu, własnych oszczędności, my, bracia mniejsi, angażujemy się jak św. Franciszek, aby jeszcze bardziej być solidarni i braterscy, w służbie dla tej Europy, która stara się być bliska osobom i rodzinom, cierpiącym w sytuacjach najbardziej straszliwych.
4. Nasz kontynent odczuwa coraz więcej powiązań międzykulturowych i współistnień międzyreligijnych, niekiedy bardzo delikatnych. My, bracia mniejsi i „bracia ludu”, chcemy wzmocnić, jak św. Franciszek z Asyżu, nasze inicjatywy w przyjęciu emi-

grantów, w szacunku i dialogu wspomagającym różne wspólnoty lokalne, regionalne i narodowe, na rzecz splatania więzi braterstwa, służby w coraz większej sprawiedliwości i prawdziwym pokoju.

5. Popieramy odważne inicjatywy, które Europa zamierza podjąć, aby służyć naszemu „wspólnemu domowi” międzynarodowemu; myślimy zwłaszcza o osobach i krajach zdeformowanych przez tendencję utylitarystyczną i materialistyczną; myślimy również o wszystkich, którzy wpływają na rozwój swoją pracą i kreatywnością. My, braci mniejsi, ponieważ wierzymy, iż wszystkie stworzenia noszą w sobie znamię jedyne Stwórcy, chcemy, jak św. Franciszek z Asyżu, by szacunek dla Stworzenia rozciągał się na wszelkie istnienie, zwłaszcza na najbardziej pokorne i delikatne. Pragniemy wszyscy razem zaangażować się w formę życia bardziej prostego i braterskiego, abyśmy w radosnym dzieleniu się z najbardziej potrzebującymi, w ramach rozwoju integralnego, mogli sprzyjać harmonijnej równowadze między centralizacją osoby ludzkiej, rozwojem wspomaganym i troską o wszelkie stworzenie.
6. Biorąc pod uwagę różnice istniejące wewnątrz narodów i krajów, w których i my sami przeżywamy powołanie braci mniejszych, pragniemy zaprosić was wszystkich, drodzy bracia w Europie, do aktywnej współpracy, z przekonaniem i osobistą dyspozycyjnością do zadań, które razem sobie wyznaczyliśmy w trakcie naszego zgromadzenia, aby rozpocząć realizację tego „Projektu Europa”, który powierzyła nam Kapituła Generalna 2009, w 800. rocznicę powstania naszego Zakonu.
7. Jesteśmy i będziemy coraz więcej wzywani do proponowania (Europie) znaku braterstwa. Ono jest „młodszą siostrą” wolności i równości, jedyne zdolne sprawić, że wolność stanie się odpowiedzialnością za drugich, a nie samowolą, jedyne zdolne sprawić, by równość była wspólnotą różnic, a nie ujednoczeniem. Jeśli – również dzięki naszej obecności i świadectwie – braterstwo będzie w stanie wziąć za rękę wolność i równość, krocząc razem, wtedy nasza Europa może prawdziwie stać się dla wszystkich swoich mieszkańców, aktualnych i przyszłych, „Domus Pacis” – Domem Pokoju, a dla całego świata „Signum Pacis” – znakiem, w jaki sposób możemy – jako prawdziwi bracia – żyć w pokoju.

Wasi bracia, ministrowie prowincjalni Europy, zebrani na IX Zgromadzeniu UFME.

Fr. Vitor Melicias OFM
Prezydent UFME